

T.C.

ANKARA

2. DARE MAHKEMES

ESAS NO : 2022/916

KARAR NO : 2022/965

DAVACI : TÜRK EKONOM BANKASI A. .

VEKİLLER : AV. I IL AKTÜRK KONUKCU, AV. NASIF KAHRAMAN (E-Tebliğat)

DAVALI : REKABET KURUMU BA KANLI I/ANKARA

VEKİL : HUK. MÜ . MEHMET ÖZDEN (E-Tebliğat)

DAVANIN ÖZETİ : Türkiye'de faaliyet gösteren bankaların mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetlerine ilişkin faiz oranı, ücret ve komisyonların birlikte belirlenmesi konusunda anlaşma ve/veya uyumlu eylem içerisinde bulunmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesine aykırı davranıp davranmadıkları konusunda yapılan soruşturma sonucu, davacı şirket hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle 10.668.726,00-TL idarî para cezası uygulanmasına ilişkin 08/03/2013 tarih ve 13-13/198-100 sayılı Rekabet Kurulu kararının; kendilerine isnat edilmiş bir ihlal iddiası veya buna ilişkin bir değerlendirilmeye yer verilmediği, 11 numaralı belgenin banka aleyhine delil olarak kullanılabilir nitelikte olmadığı, eksik inceleme ve hatalı değerlendirilmeye dayanan ve idari para cezalarında da geçerli bulunan failin fihle olan nedensellik bağı ispatlanmadan cezanın verildiği, anılan belgenin Denizbank'ın iç yazıması oldu u, kendilerinin söz konusu yazının yazılmasına neden olacak açık veya zımni bir irtibatının bulunmadığı gibi bu hususun ispat da edilemediği, bu durumun hukuki güvenlik ilkesi ile de bağdaşmadığı, kararın oy yazısında ve konuyla ilgili olarak alınan 15.09.2013 tarihli Hukuki Mütalaada ihlal olarak nitelendirilen mevduat, kredi ve kredi kartı işlemlerinde kendilerinin de aralarında bulundu u bazı bankaların ihlali tespit edilen tebbüslerle birlikte hareket ederek gelece e yönelik bilgi paylaşımında bulunmak suretiyle bir anlaşmanın tarafı oldu u sonucuna ulaşmanın mümkün olmadığı ve kendileri hakkındaki iddianın ispatlanamadığı açıkça ifade edildi i, belgede yer alan bilginin rakiplerin birbirlerinin stratejik davranışları üzerinde öngörüsalamalarına imkân veren ve böylece piyasa belirsizliğini ve risklerini ortadan kaldıran bir nitelikte bulunmadığı açık oldu u, müşterilerin yakın gelece e dönük faiz oranlarını bankalardan öğrenmelerinin mümkün oldu u, nitekim; yazı mada TEB'in 1,5 aydan beri uyguladığı faiz oranını sanki yeni de i tirecekmi gibi bir ifade kullanılmış olmasının dahi bunun bankalar arasında stratejik bir bilgi paylaşımı olmadığı nı açıkça ortaya koydu u, davalı idarece ispat artlarına riayet edilmediği, kural olarak bir kimsenin olumsuz vakıyı, yapmadığı ve işlemleri ispat edebilmesinin mümkün olmadığı, çerçeve anlaşmanın bir parçası olduklarının ortaya konulmadığı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davalı idarece, TEB hakkında elde edilmiş olan belge sayısı görece az olmakla birlikte, belgelerden birinin rekabet hukukunda en ağır ihlal türü olarak kabul edilen fiyat tespitine ilişkin bir koordinasyona işaret ettiği, diğer belgenin ise fiyatın belirlenmesinde dikkate alınan en önemli unsurlardan biri olan maliyet verisinin rakip tebbüslerle paylaşıldığını ortaya koymakta oldu u, rekabete duyarlı olan bu bilgilerin rakipler arasında paylaşılmasının, tebbüslerin ticari kararlarını verirken rekabetin getirdiği belirsizlikten uzak olmalarına ve buna paralel olarak pazardaki rekabetin kısıtlanmasına neden oldu u, nitekim belgeden anlaşıldığı üzere Denizbank'ın da rakip tebbüslerin henüz aleni olmayan fiyat bilgilerini fiyatlama stratejisini belirlerken bir girdi olarak kullandığı, bu çerçevede, Denizbank ile Garanti, Ing, Finansbank ve Teb arasındaki bilgi paylaşımının rekabeti sınırlayıcı nitelikte oldu u sonucuna ulaşıldığı, dava konusu işlemlerde hukuka aykırılık bulunmadığı belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLET ADINA

T.C.

ANKARA

2. DARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2022/916

KARAR NO : 2022/965

Karar veren Ankara 2. Daire Mahkemesince, Mahkememizin 19.07.2019 tarih ve E:2019/1095, K:2019/1459 sayılı "İsrar-Ret" kararının, Danıştay Dava Daireleri Kurulunun 31.05.2021 tarih ve E:2019/2752, K:2021/1113 sayılı kararı ile bozulması üzerine, bozma kararı uyarınca dava dosyası yeniden incelenerek gereği görüldü:

Dava, davacı şirketin, Türkiye'de faaliyet gösteren bankaların mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetlerine ilişkin faiz oranı, ücret ve komisyonların birlikte belirlenmesi konusunda anlaşma ve/veya uyumlu eylem içerisinde bulunmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesine aykırı davranışta bulunmaları konusunda yapılan soruşturma sonucu, davacı şirket hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle 10.668.726,00-TL idarî para cezası uygulanmasına ilişkin 08/03/2013 tarih ve 13-13/198-100 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istenilmiştir.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğurabilecek nitelikte olan teebbüsler arasında anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu hâller, özellikle şunlardır:

a. Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,

b. Mal veya hizmet piyasalarının bölümlenmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c. Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasadında belirlenmesi,

d. Rakip teebbüslerin faaliyetlerinin zorla tırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasadana çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e. Münhasır bayilik hariç olmak üzere, erişim hak, yükümlülük ve edimler için erişim durumundaki diğer farklı şartların uygulanması,

f. Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından tahsilatına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişimlerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğunu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonomik ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir." kuralına yer verilmiştir.

Diğer yandan, Kanun'un "İdarî Para Cezaları" başlıklı 16. maddesinin 3. fıkrasında, Kanun'un 4, 6 ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teebbüs ile teebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verileceği belirtilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Rekabet Kurumu (Kurum) kayıtlarına 25/03/2011 tarihinde intikal eden başvuru üzerine yapılan inceleme sonucunda düzenlenen 20/05/2011 tarih ve

T.C.

ANKARA

2. DARE MAHKEMES

ESAS NO : 2022/916

KARAR NO : 2022/965

2011-4-91/ -11-377.SB sayılı İlk İnceleme Raporu, Rekabet Kurulunun (Kurul) 26/05/2011 tarih ve 11-32 sayılı toplantısında görüşülerek, 11-32/673-M sayılı ile; Türkiye'de faaliyet gösteren ve kredi kartı ihraç eden bankaların kredi kartı alı veri ve gecikme faizi oranlarını da kapsayacak şekilde tüm faiz oranlarına ilkin olarak önara tırma yapılmasına karar verildi i, önara tırma sonucunda hazırlanan 25/10/2011 tarih ve 2011-4-91/ÖA-11-171.HY sayılı Önara tırma Raporunun, Kurulun 02/11/2011 tarih ve 11-55 sayılı toplantısında ele alındı ı ve 11-55/1438-M sayılı karar ile, Akbank T.A. . (AKBANK), Denizbank A. . (DEN ZBANK), Finans Bank A. . (F NANSBANK), HSBC Bank A. . (HSBC), ING Bank A. . (ING), Türk Ekonomi Bankası A. . (TEB), Türkiye Garanti Bankası A. . (GARANT), Türkiye Halk Bankası A. . (HALKBANK), Türkiye Bankası A. . (BANKASI), Türkiye Vakıflar Bankası T.A.O. (VAKIFBANK), Yapı ve Kredi Bankası A. . (YKB) ve T.C. Ziraat Bankası A. . (Z RAAT) hakkında, söz konusu te ebbüsler tarafından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilip edilmedi inin belirlenmesi amacıyla soru turma ba latıldı ı, di er taraftan, GARANT 'nin kredi kartı ve konut kredisi destek hizmetlerini i tirakleri aracılı ıyla yürütmesi nedeniyle Garanti Ödeme Sistemleri A. . (GÖSA) ile Garanti Konut Finansmanı Danı manlık A. . 'nin (GKFD) de aynı karar ile soru turma kapsamına dâhil edildi i, soru turmanın tamamlanması üzerine hazırlanan rapor, bankalar tarafından verilen yazılı savunmalar ve 25/02/2013 tarihli sözlü savunma toplantısında yapılan savunmalar da de erlendirilerek, dava konusu Kurul kararıyla, söz konusu te ebbüslerin mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetleri alanında 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl etti i sonucuna varıldı ı ve ilgili te ebbüslere idarî para cezası uygulandı ı, bunun üzerine, söz konusu Kurul kararının iptali istemiyle ilgili te ebbüsler tarafından ayrı ayrı davaların açıldı ı, bakılan davanın da bu kapsamda oldu u anlaşılmaktadır.

Rekabet Kurulunun 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilip edilmedi ine ilkin kararları incelendi inde, delillerin bir bütün olarak de erlendirilmesi suretiyle ortak bir plan kapsamında gerçekleştirilen tek bir ihlâlin varlığına karar verilen uyu mazlıklarda, "devam eden tek bir ihlâl" yaklaşımının benimsendi i görülmektedir. Türkiye'de faaliyet gösteren 12 bankanın mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetlerine yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl etti i sonucuna ula ılan dava konusu Kurul kararında da, farklı te ebbüsler arasındaki farklı pazarlara ilkin çe itli anlama ve uyumlu eylemler devam eden tek bir ihlâl yaklaşımı kapsamında de erlendirilmi tir. Bu sebeple, söz konusu yaklaşım ilkin olarak bazı açıklamaların yapılması gerekmektedir.

Devam eden tek bir ihlâl yaklaşımı, ilk olarak Avrupa Birli i Komisyonunun 1986 tarihli Polypropylene kararı ile benimsenmi ve bu tarihten itibaren kartel soru turmalarında önemli bir yere sahip olmu tur. Bu yaklaşım göre, ortak bir plan çerçevesinde aynı ekonomik amaca yönelen ve zamana yayılmış olan çe itli davranışlar tek bir ihlâl olarak de erlendirilmektedir.

Devam eden tek bir ihlâl yaklaşımında, çe itli seviyedeki anlama ve uyumlu eylemlerin çatısını oluşturan tek bir çerçeve anlama veya ortak planın, kapsam ve sınırlarının do ru bir şekilde belirlenmesi ile buna i tirak eden te ebbüslerin tespit edilmesi önem arz etmektedir. Zira, bu yaklaşım da çerçeve anlama veya ortak planın bir ya da birkaç unsuruna katılmış olan bir te ebbüsün ihlâlin tamamından sorumlu tutulması söz konusu olabilmektedir.

Bu itibarla, devam eden tek bir ihlâl yaklaşımında öncelikle anlama veya uyumlu eylemin ana unsurlarını içeren bir çerçeve anlamının veya ortak planın ortaya konulması gerekmektedir. Çünkü, bu yaklaşım ancak çe itli seviyedeki anlama veya uyumlu eylemlerin ortak bir plan dâhilinde belirli bir koordinasyon içerisinde gerçekleştirilmesi veya birbirleriyle irtibatının kurulabilmesi durumunda söz konusu olabilmektedir. Farklı te ebbüsler arasında ikili veya çok taraflı olarak gerçekleştirilen ihlâllerin tek bir çerçeve anlama veya ortak plan dâhilinde gerçekleştirildi inin ise Rekabet Kurumu tarafından ortaya konulması gerekmektedir.

T.C.

ANKARA

2. DARE MAHKEMES

ESAS NO : 2022/916

KARAR NO : 2022/965

Öte yandan, hemen belirtmek gerekir ki, devam eden tek bir ihlâl yaklaşımı kapsamında bir tebbüsün ihlâlin her aamasına katılımı olması gerekmemele birlikte, ihlâle katıldığı pazar veya ürün sebebiyle, diğer tebbüslerin farklı pazar veya ürünlere ilişkin davranışlarından da sorumlu tutulabilmesi için, tebbüsün çerçeve anlaşma veya ortak plandan haberdar olduğunu ya da en azından bu durumu bilebilecek durumda olduğunu ortaya konulması gerekmektedir.

Bu itibarla, farklı tebbüsler arasında farklı pazarlara ilişkin olarak ikili veya çok taraflı anlaşmalar veya uyumlu eylemler ile gerçekleştirilen ihlâllerin, tek bir çerçeve anlaşma veya ortak plan dâhilinde gerçekleştirildiğinin ortaya konulmadığı ya da çerçeve anlaşmanın bazı unsurlarına katılan bir tebbüsün söz konusu çerçeve anlaşmayı bildiğinin veya bilebilecek durumda olduğunu ortaya konulmadığı durumlarda; her bir tebbüsün ihlâlin tamamından değil, sadece dâhil olduğu kısımdan sorumlu tutulması gerekmektedir.

Belirtilen açıklamalar çerçevesinde, devam eden tek bir ihlâl yaklaşımı kapsamında çerçeve anlaşma veya ortak planın kapsam ve sınırlarının doğrudan ekilde belirlenmesinin, birden çok tebbüs arasında gerçekleştirilen anlaşma veya uyumlu eylemler arasındaki bağlantı ve koordinasyonun ortaya konulmasının, ihlâle katılan tebbüslerin çerçeve anlaşmayı bildiğinin veya bilebilecek durumda olduğunu ortaya konulabilmesinin tebbüslerin sorumluluklarının sınırlarının belirlenmesi açısından son derece önemli olduğu görülmekte olup, belirtilen hususların tespitinde yaşanacak bir hatanın tebbüslerin sorumluluğunu idarî para cezası, zamana bağımı ve özellikle de özel hukuk sorumluluğu açısından çok fazla genişleteceği, dolayısıyla tebbüslerin maddi gerçekliğe uygun olmayan durumlarla karşılaşmaya kalmalarına sebep olabileceği anlaşılmaktadır.

Rekabet Kurulunun uyuşmazlık konusu kararı incelendiğinde, Türkiye’de faaliyet gösteren 12 bankanın mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetleri konusunda anlaşma ve/veya uyumlu eylem içerisinde bulunmak suretiyle 4054 sayılı Kanun’un 4. maddesini ihlâl edip etmediğinin tespiti amacıyla yapılan soruşturma kapsamında gerçekleştirilen yerinde incelemelerde 28 adet belgeye ulaşıldığı, söz konusu belgelerin Kurum tarafından değerlendirilmesi sonucunda; bankacılık sektöründe faaliyet gösteren 12 tebbüsün, çeşitli bankacılık hizmetlerine yönelik uygulanan faiz oranlarını ve ücretleri birlikte belirlemek üzere rekabeti sınırlayıcı nitelikte eylemlerde buldukları, söz konusu eylemlerin mevduat (kamu bankaları açısından kamu mevduatı da dâhil olmak üzere), kredi ve kredi kartı hizmetlerini konu edinen bir anlaşma kapsamında vuku bulduğu, anlaşmanın ortak planının fiyat stratejilerinin birlikte belirlenmesi olduğu, Belge 1 ve Belge 2’den yedi adet piyasa yapıcı büyük banka (YKB, AKBANK, GARANT, BANKASI, VAKIFBANK, HALKBANK ve ZIRAAT) tarafından, kredi ve mevduat hizmetlerine yönelik fiyat tespiti hususunda bir anlaşmanın tesis edildiği, Belge 3 ve Belge 4’ten 2007 tarihli belgeler (Belge 1, Belge 2) uyarınca yedi tebbüs arasında varıldığı anlaşılın anlaşmanın 2008 yılında da uygulanmaya devam ettiği, söz konusu ilk dört belgenin anlaşmanın ortak planını somut olarak ortaya koyduğu, FİNANSBANK, HSBC, DENİZBANK, ING ve TEB’in ilerleyen tarihlerde belirli hizmet türleri bakımından söz konusu anlaşmaya dâhil olduğu, Belge 10’a göre, en azından 10/06/2010 tarihinden itibaren anlaşmanın kapsamının kredi kartı hizmetlerini de kapsayacak şekilde genişlediği, taraflar arasında gerçekleştirilen her bir anlaşma ve/veya uyumlu eylemin ayrı birer ihlâl niteliğindedir, taraflarca gerçekleştirilen mutabakatların nihai amacı fiyat koordinasyonu olan bir anlaşmanın unsurlarını oluşturduğu, Belge 14, Belge 16, Belge 19, Belge 20 ve Belge 21’den mevduat hizmetlerine ilişkin anlaşmanın bir unsuru olarak kamu mevduatına yönelik bankacılık hizmetlerinde de rekabeti sınırlayıcı nitelikte eylemlerin fiiliyata geçirildiği, kamu bankalarının kamu mevduatı alanındaki söz konusu eylemlerinin ayrı bir anlaşma değil, soruşturmaya taraf olan bütün bankaların katıldığı “anlaşma” kapsamında gerçekleştirildiği sonucuna ulaşılarak, dava konusu Kurul kararı ile soruşturmaya taraf olan 12 bankanın tamamının mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetleri alanında 4054 sayılı Kanun’un 4. maddesini ihlâl ettiklerine karar verilmiştir.

T.C.

ANKARA

2. DARE MAHKEMES

ESAS NO : 2022/916

KARAR NO : 2022/965

Görüldü ü üzere, dava konusu Kurul kararında ortak planı gösterdi i belirtilen ilk dört belgeden hareketle, yedi piyasa yapıcı bankanın mevduat ve kredi hizmetlerine yönelik fiyat tespitinde buldukları kanaatine ula ılmı ; ilerleyen tarihlerde ihlâle be bankanın daha katıldı ı ve ortak planın kredi kartı hizmetlerini de içerecek ekilde geni letildi i kabul edilmi ; ayrıca, kamu bankalarının kamu mevduatı hizmetine yönelik eylemleri de tüm bankaların katıldı ı uzla manın bir parçası olarak de erlendirilmi tir.

Dosya kapsamında yer alan bilgi ve belgeler incelendi inde; Belge 2, Belge 3 ve Belge 4'ten YKB, AKBANK, GARANT , BANKASI, VAKIFBANK, HALKBANK ve Z RAAT'ın mevduat hizmetlerine ili kin olarak belirli bir uzla ı içerisinde bulundu u; Belge 6'dan YKB, AKBANK, GARANT , F NANSBANK ve BANKASI'nın konut ve ta ıt kredilerine ili kin olarak belirli bir uzla ı içerisinde bulundu u; Belge 10, Belge 12, Belge 17, Belge 25, Belge 26 ve Belge 27'den YKB, AKBANK, GARANT , F NANSBANK ve HSBC'nin kredi kartı hizmetlerine ili kin olarak belirli bir uzla ı içerisinde hareket etti i; Belge 14, Belge 16, Belge 19, Belge 20 ve Belge 21'den VAKIFBANK, HALKBANK ve Z RAAT'ın kamu mevduatı hizmetlerine ili kin olarak belirli bir uzla ı içerisinde hareket etti i görülebilmekte ise de; davalı idare tarafından mevduat, kredi, kredi kartı ve kamu mevduatı hizmetlerine ili kin olarak gerçekleştirilen çe itli ihlâllerin, devam eden tek bir ihlâl yakla ımı kapsamında tek bir çerçeve anla ma veya ortak plan do rultusunda gerçekleştirildi inin ortaya konulamadı ı; kararda ortak planı somut bir ekilde ortaya koydu u kabul edilen ilk dört belgenin mevduata ili kin bir uzla ıyı ispatlamanın ötesine geçemedi i, zira mevduata ili kin uzla manın ilk defa Belge 2 ile ortaya konuldu u, daha eski tarihli Belge 1'in ise konut kredisi faizlerine ili kin olarak yalnızca iki banka arasındaki bir bilgi de i imini göstermekte oldu u, bu belgeden, daha sonraki bir tarihte gerçekleştirilme anla ılan mevduata ili kin bir uzla ıya kredi hizmetinin de dâhil oldu u sonucunun çıkarılamayaca ı; ayrıca mevduat, kredi, kredi kartı ve kamu mevduatı hizmetlerine ili kin olarak farklı te ebbüsler arasında gerçekleştirilen çe itli ihlâllerin belirli bir koordinasyon içerisinde gerçekleştirildi inin veya en azından söz konusu ihlâller arasındaki irtibatın ortaya konulamadı ı; bunun yanında yalnızca bir veya iki hizmete yönelik olarak hakkında delil elde edilen (özellikle ihlale sonradan katıldı ı de erlendirilen be te ebbüsün) te ebbüslerin mevduat, kredi, kredi kartı ve kamu mevduatı hizmetlerini kapsayan genel bir çerçeve anla ma veya ortak plandan haberdar oldu unun ortaya konulamadı ı görülmektedir.

Bu durumda, davalı idare tarafından Türkiye'de faaliyet gösteren 12 bankanın tamamının mevduat, kredi, kredi kartı ve kamu mevduatı hizmetlerine ili kin olarak tek bir çerçeve anla ma veya ortak plan dâhilinde belirli bir koordinasyon içerisinde hareket etti inin ve ihlale katılan te ebbüslerin söz konusu çerçeve anla ma veya ortak plandan haberdar oldu unun yeterli seviyede (makul üphenin ötesinde) bir ispat standardı ile ortaya konulamadı ı, bu hususlara ili kin olarak dava konusu Kurul kararında yer alan tespitlerin gerekli deliller ile desteklenmedi i, dolayısıyla davalı idare tarafından eksik incelemeye dayalı olarak i lem tesis edildi i anla ılmaktadır.

Nitekim, dava konusu Kurul kararının sonuç kısmında soru turmaya taraf olan 12 bankanın tamamının mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetleri alanında 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri sonucuna varılmı ise de; dosya kapsamında yer alan bilgi ve belgeler inceledi inde, bazı bankaların sadece tek bir hizmet yönünden ihlâle katıldı ı (Örne in, TEB sadece mevduat, HSBC ise sadece kredi kartı hizmetine ili kin ihlâle katılmı tir.), bazı bankaların ise bazı hizmetler yönünden hiçbir ekilde ihlâle katılmadı ı (Örne in, kamu bankalarının kredi hizmetine ili kin ihlâle katıldıklarına yönelik delil bulunmamaktadır.), dolayısıyla 12 bankanın tamamının bütün sektörlerdeki (mevduat, kredi, kredi kartı ve kamu mevduatı) ihlâle katıldı ından bahsedilemeyece i görülmekte olup, 12 bankanın tamamının farklı sektörlerde ili kin olarak farklı bankalar arasında gerçekleştirilen ihlâllerin tamamından sorumlu tutulmasında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

T.C.
ANKARA
2. DARE MAHKEMES

ESAS NO : 2022/916
KARAR NO : 2022/965

Daha açık bir ifade ile, soru turmaya taraf olan 12 bankanın tek bir çerçeve anlaşma veya ortak plan dâhilinde belirli bir koordinasyon içerisinde hareket ettiğinin ortaya konulamadığı açık olan dava konusu uyu mazlıkta, ilgili bankalar hakkında ihlâl dâhil oldukları her bir hizmet yönünden ayrı ayrı de erlendirme yapılması gerekirken, devam eden tek bir ihlâl yaklaşımı kapsamında tesis edilen dava konusu i lemde hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu i lemin **iptaline**, a a ıda dökümü yapılan 1.306,70-TL yargılama gideri ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca duru malı i ler için belirlenen 3.890,00-TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, 239,70-TL yargılama giderinin davalı idare üzerinde bırakılmasına, 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 8. maddesi uyarınca hükmedilen 80,70-TL karar harcından dava açılırken tahsil edilen 24,30-TL karar harcının mahsubu sonrası kalan 55,40-TL'nin davacıdan tahsili için ilgili tahsil dairesine müzekkere yazılmasına, artan posta ücretinin kararın kesinle mesinden sonra taraflara iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay'a temyiz yolu açık olmak üzere, 29/04/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Ba kan
ERTU RUL TURAN
119368

Üye
NUR H LAL AKTA
216692

Üye
EL F AKIN
216687

YARGILAMA G DERLER (DAVACI)		:
Ba vurma Harcı	:	24,30 TL
Karar Harcı	:	80,70 TL
Tem. B v. Harcı	:	(136,00+218,50) 354,50 TL
Tem. Kar. Harcı	:	(57,60+92,50) 150,10 TL
Kar. Düz. Harcı	:	60,80 TL
Vekalet Harcı	:	69,65 TL
Posta Gideri	:	566,65 TL
TOPLAM	:	1.306,70 TL

YARGILAMA G DERLER (DAVALI)		:
Kar. Düz. Harcı	:	123,60 TL
Posta Gideri	:	116,10 TL
TOPLAM	:	239,70 TL